

acc. 1
tàrtar m. Bartrà | Crèmor tàrtar, tar-
 trà purificat, essencialment un
 tartrat d'àcid de potassi || Bàr-
tar emètic, sal cristallina, blan-
 ca, tòxica, usada com a emè-
 tic i sudorífic, i, en tintoreria,
 com a mordent!

! (tartrat de potassi i antimoni)

tàrtar -a adj. i m. i f. Natural
 de Barbària; pertanyent a Barbària
 o als seus habitants.

= mandarina

V. pag 120

bartàric -a adj. Bàrtic

tàrtar m. -a m. i f. Exterior
 de terreny, al flanc d'una munta-
 nya, coberta de pedres despreses
 dels cims.